

O svetnikih in njihovem zgledu

Svetniki so heroji krščanstva in v njihovem čaščenju upravičeno iščemo svoje vzornike za Bogu všečno življenje. Slavljenje svetnikov se je intenzivneje začelo v 7. stoletju, pred tem pa je zgodnja Cerkev svoje zgledne iskala pri krščanskih mučencih. Glede na razširjenost svetniškega kulta lahko govorimo o lokalnih, nacionalnih in univerzalnih svetnikih. Lokalni svetniki so praviloma manj znana svetniška imena, ki jih častijo le v ozko omejenih krajevnih okvirih, nacionalnim svetnikom so posebej priporočeni določeni narodi, z univerzalnimi svetniki pa poimenujemo najbolj znane, ki jih častimo širom krščanskega sveta. Tako v oktobru, na primer, godujejo lokalni svetnik sv. Maksimilijan Celjski, zavetnik francoskega naroda je sv. Dionizij, eden izmed univerzalnih svetnikov pa je sv. Frančišek Asiški, čigar življenje poznamo praktično po vsem svetu.

Bilo bi nesmiselno razpravljati, kdo izmed teh treh vrst je najbolj »svetniški«, saj med njimi najdemo veliko podobnosti. Kot sv. Frančišek naj bi tudi sv. Maksimilijan Celjski gradil cerkve in razdajal svoje bogastvo revežem. Prav tako bi bilo primerjanje krivično med svetniki, ki so si časovno zelo oddaljeni. Čeprav sta sv. Janez Pavel II. in sv. Frančišek živela v dveh popolnoma različnih družbenih erah, sta si bila v marsičem podobna. Oba sta gojila ljubezen do revnih in skrb za socialno pravičnost ter se zavzemala za mir. Tudi naklonjenost do narave jima ni bila tuja: Frančišek Asiški je znan kot zavetnik ekologov in ljubitelj narave, ki je vse stvarstvo videl kot odsev Božje lepote, Janez Pavel II. pa je pogosto izražal zaskrbljenost zaradi uničevanja okolja in podpiral skrb za naravo kot del človekove odgovornosti do stvarstva. Sveti Duh je sveta moža navdihnil tudi v viziji delovanja Cerkve; Janez Pavel II. je bil namreč zaslužen za obsežno prenovu Katoliške cerkve v sodobnem svetu, še posebej s svojim vplivom na padec komunizma v Vzhodni Evropi, Frančišek Asiški pa je bil ključna osebnost v prenovi Cerkve v 13. stoletju, ko je v ospredje postavil preprostost in življenje po evangeliju.

Branje hagiografij nas pogosto osupne nad dosežki, ki so jih v svojih življenjih storili svetniki. Ne glede na to, kako vplivni po staležu so bili, bodisi papeži bodisi redovniki, njihovo srce je bilo, bilo in vedno delovalo samo za Boga. Čeprav nam v tem temnem

svetu zablod svetniške legende kažejo svetel zgled krščanske morale, se lahko vseeno zgodi, da nam naš vzornik postane preveč neotipljiv, preveč »svetniško popoln«. To naj nas ne prestraši in ne odvrne od zgedovanja, saj lepo pravi slovenski pregovor: Ni svetnika brez preteklosti in ne grešnika brez prihodnosti.

p. Vladimir Rufin Predikaka, sodelavec župnijskega upravitelja

Vabilo molitvene skupine za družine

Molitvena skupina za družine vabi, da se nam pridružite na molitveni uri pred Najsvetejšim, ko se zberemo, da molimo za družine.

Ker sta sv. zakon in družina v današnjem času v veliki krizi, smo v tem prepoznale klic, h kateremu nas vabi Kraljica miru, da skupaj molimo za družine, za njihovo svetost in blagoslov v njih. Pomembno se nam zdi slediti resnici in se z molitvijo boriti za vse naše družine, da ne skrenejo s poti. Srečujemo se enkrat v tednu, eno uro pred sv. mašo. V naši skupini je dobrodošel prav vsak. Vabljeni!

Molitvena skupina za družine

Blagoslov obnovitvenih del

V nedeljo, 8. septembra 2024, je v Veliki Varnici potekalo odprtje obnovljene kapelice pri Vukovih. Sv. mašo je daroval naš župnik pater Klemen Slapšak. Zbralo se nas je lepo število obiskovalcev, za kar gre zahvala vsem. Ob koncu svete maše so bile izrečene besede pozdrava in zahval župnika, župana Braneta Kolednik in Andreja Gabrovca. Slednji se je zahvalil vsem prisotnim, še posebej gospodu Vindišu in gospodu Puhnerju za obnovo kapelice, Matjažu Perneku za izdelavo vrat, družini Kmetec, Marici Pernek, družini Zdravka in Barice Bračič ter Stanku Vidoviču, Alešu Jelenu, vsem pevcem s Srečkom Zavcem na čelu,

župniku in tudi domačim za obnovo. Svojo priložnost za nekaj besed je dobil tudi glava družine – Janez Gabrovec; zahvalil se je vsem trem sinovom in snahama. Posebej je izpostavil ponos na oba vnuka – Pijo in Jana. Prisotnim je povedal, da Jan vsako jutro pred odhodom v šolo pogleda proti kapelici in se prekriža. Ker smo imeli vreme še kar lepo, smo bili tudi po obredu že malo žejni in lačni. Za pogostitev so poskrbeli domači na svojem dvorišču. Da trebuščki niso bili lačni, sta poskrbela glavna kuharja Bojan Kmetec in Zlatko Gabrovec. Na pripravljenih mizah nas je pričakala tudi hladna kapljica. Pohvala gre tudi našim mlajšim – Piji, Kaji, Žani in Niku, da so pridno poskrbeli za prigrizke, saj so jih rade volje podelili med prisotne. Za odlično gibanico gre zahvala Marici Pernek, za odlično cvirkovko pa Barici Bračič. Da pa ni bilo vse tako uradno in hitro končano, so za glasbo poskrbeli domači izvajalci; trije člani ansambla Žargon, Mitja Bogdan, Dario Šnajder, Andrej Gabrovec, Jan Gabrovec, Niko Kmetec, Milan Senekovič in Tim Škof. Še enkrat velik hvala vsem navzočim in vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli k obnovi, odprtju in pogostitvi. Zahvala tudi pridnim rokam gospodinj, ki so doma poskrbele za pogostitev. Hvala.

Andrej Gabrovec

Bil je edini, ki mu Marija poslala osebne pozdrave!

Pomemben dan za Selane in vse župljane župnije Sv. Vida je bila letošnja nedelja, 15. september 2024, ko je župnijo še zadnjič obiskal njen dolgoletni župnik, p. Tarzicij Kolenko, ki je pri Sv. Družini na Selih vodil obletno slovesnost v zahvalo za vse milosti medžugorski Mariji Kraljici miru, ki jo je pred 17. leti sam blagoslovil in ustoličil na visok kamniti steber ob podružni cerkvi. Takrat se je slovesnosti udeležilo prek 500 ljudi, ki so priromali iz vseh koncev, tudi iz tujine, med njimi so bili mnogi, ki so nekdaj živeli v naši vasi. Ni bilo naključje, da je p. Tarzicij le 14 dni po vodenju letošnje slovesnosti nepričakovano za vedno odšel od nas. Le peščica ljudi, najmanj, žal, domačinov, je po tolikih letih še čutila potrebo, da bi prišla izraziti zahvalo in se v teh tako negotovih in nemirnih časih priporočila priprošnji svoje nebeške Matere, Kraljice miru, ki že toliko let s svojim milim pogledom objema našo vas in njene prebivalce in da bi še enkrat poslušala svojega dolgoletnega, tako prizadevnega pastirja. Čeprav z naporom, pa vendar je pater vodil celo molitveno uro pred Najsvetejšim, nato pa daroval Sveto mašo z bogatim nagovorom. Po maši smo pristopili pred kip Kraljice miru pred cerkvijo, kjer je ob pomoči prepeval še litanije Matere Božje z odpevi. Tedaj je navzočim tudi zaupal, da je kamnit steber, na katerem stoji Kraljica miru, poseben dar, vreden več tisoč evrov, ki ga je uspel odpeljati z dvorišča minoritskega samostana na Ptuju, saj je bil izdelan za pročelje rekonstruirane minoritske cerkve, vendar neustrezno. Po pesmi, Marija pomagaj nam sleherni čas, je sledila kratka pogostitev za navzoče vernike, člani ponedeljkove molitvene skupine Kraljice miru pa smo skupaj s patrom Tarzicijem, solistko Tjašo in organistom Luko nato odšli čez cesto, na skupno večerjo v gostilno Svenšek. Tam smo se veselo družili,

pomenkovali, tudi zapeli, pater pa je obudil nekatere zanimive spomine, tudi na mlada leta. Ko bi bili mogli slutiti, da smo zadnjič v njegovi družbi, bi ga gotovo še zadržali. Le štiri dni za tem, 19. septembra pa je pred koncem večerne maše v kloštru na Ptuju stopil k mikrofonu, čeprav je le somaševal, in navzočim veselo naznanil, da je uradna Cerkev priznala Medžugorje. Leta 2006 je najprej kot župnik v kloštru sprejel medžugorsko Kraljico miru, ki jo častimo v stranski kapeli. Da, on je vsa leta v sebi nosil izjemno izkušnjo iz Medžugorja, ki jo je redko izdal. Namreč, ko je v prvih letih prikazovanj kot provincial sodeloval na neki konferenci Jugoslovanskih provincialov v Mostarju, so se skupaj odločili, da mimogrede obiščejo še Medžugorje. Prispeli so pred večernim srečanjem vidcev z Marijo. Takrat se jim je prikazovala v župnišču. Zaradi gneče je stal med vrati. Po nekaj minutah, ko so vidci po srečanju z Božjo Materjo zapuščali prostor, se je vidkinja Vicka zaustavila pri njem in mu dejala: » Pater, Gospa te pozdravlja!« Sedaj je pri Njej in naj prosi, da bi ji vsi njegovi nekdanji župljani široko odprli srce in zaživelili njena sporočila. Vrata so ob ponedeljskih zvečer ob 19-h široko odprta vsem, da se pridružite skupni molitvi rožnega venca po Marijinih namenih, ob 19:30 pa sledi Sveta maša. Papež odslej tudi vse spodbuja, naj romamo v Medžugorje in sprejmemo Marijina sporočila. Kraljica miru, prosi za nas!

Frenk Muzek

DOGODKI

- **Leskovec** – sv. maša v Veliki Varnici pri kapelici in blagoslov križevega pota v nedeljo, 6. 10. 2024, ob 15. uri.
- **Videm** – sv. maša v Frančiškovem parku s hišnimi ljubljenci v nedeljo, 13. 10. 2024, ob 10. uri.
- **Videm, Leskovec in Sela** – romanje v soboto, 26. 10. 2024
- **Vsi sveti – petek, 1. 11. 2024**
 - Videm: v cerkvi ob 10. uri, na pokopališču (vežica) ob 13. uri branje spominov, ob 14. uri sv. maša in blagoslov grobov
 - Sela: ob 10. uri
 - Leskovec: na pokopališču ob 12. uri branje spominov, ob 13. uri sv. maša in blagoslov grobov
- **Spomin vernih rajnih – sobota, 2. 11. 2024**
 - Videm: na pokopališču (vežica) ob 10. uri
 - Sela: ob 8.30
 - Leskovec: v cerkvi ob 7. uri
- **Srečanje zakoncev jubilentov** – Videm in Sela: v Vidmu v nedeljo, 3. 11. 2024, ob 10. uri.